

บัณฑิตวิทยาลัย

"ไม่มีใครที่จะแก่เกินเรียน"

ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรณราย แสงวิเชียร คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

"ไม่มีใครที่จะแก่เกินเรียน" นี่คือนิยามที่เรียกขวัญและกำลังใจให้ผู้ที่เกียจคร้าน กลับมาเริ่มต้นหยิบจับหนังสือ ปากกาและเข้าห้องเรียนใช้ชีวิตนักศึกษาอีกครั้งคงปฏิเสธไม่ได้ว่าปัจจุบัน การศึกษาระดับปริญญาตรี ไม่ใช่ความฝันสูงสุดของผู้คนสมัยนี้อีกต่อไป หลายคนฝันไกลถึงปริญญาโท หรือปริญญาเอก บางคนต้องการจบมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงระดับโลก ซึ่งความฝันของทุกคน เปรียบเสมือนแรงผลักดันให้ชีวิตก้าวต่อไปข้างหน้าอย่างไม่หยุดยั้ง

หากพูดถึงการศึกษาระดับปริญญาโท ซึ่งปัจจุบันเกือบจะทุกคนชั้นอาชีพ มีผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับมหาบัณฑิตจำนวนไม่น้อย นอกจากการเลือกเรียนในเรื่องชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย หลักสูตรที่เลือกเรียนก็เป็นสิ่งจำเป็นไม่แพ้กัน โดยการศึกษาในประเทศไทย ต้องยอมรับว่ายังมี การแบ่งระดับความสำเร็จ โดยใช้ตัวชี้วัดเพียงแต่ความเป็น มหาวิทยาลัยของรัฐบาล หรือเอกชน

ในฐานะที่เป็นคนกำกับดูแลหลักสูตรการเรียนการสอน ให้ดับหลักสูตรบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยเอกชน ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรณราย แสงวิเชียร คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ มองว่า แต่ละมหาวิทยาลัยมีจุดเด่นที่แตกต่างกันออกไป บางมหาวิทยาลัยมีชื่อเสียงด้านวิทยาศาสตร์ บางมหาวิทยาลัยได้รับการยอมรับด้านการแพทย์ ดังนั้นความสำคัญ อยู่ที่ตัวผู้เรียน ว่าต้องการศึกษาเพิ่มเติมด้านใด เนื่องจากหลักสูตรของทุกมหาวิทยาลัยมีความเข้มข้นของเนื้อหาที่ใกล้เคียงกัน ตัวบุคลากรผู้สอนเป็นบุคคลที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญเท่าเทียมกัน ดังนั้นการเลือกเรียนจึงต้องดูความถนัดและความสามารถของตัวเอง

"โดยเฉพาะหลักสูตรภาษาจีน ที่มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ เปิดการสอนทั้งหมด 4 หลักสูตร แต่ที่แตกต่างและเป็นแห่งเดียวในประเทศไทย คือหลักสูตรการสอนภาษาจีนมหาบัณฑิต โดยที่นี่เป็นมหาวิทยาลัยเอกชนแห่งเดียวที่มี

การทำ MOU กับมหาวิทยาลัยชั้นนำของประเทศจีนเพื่อแลกเปลี่ยนการเรียนการสอน หลายคนคงสงสัยว่าทำไมการเป็นอาจารย์สอนภาษาจีนต้องจบถึงระดับปริญญาโท เพราะปัจจุบันความต้องการเรียนภาษาจีนของคนไทยมีมากขึ้น ถ้าไม่มีการสอนที่ถูกต้องด้วยความร่วมมือจากทีมคณาจารย์เจ้าของภาษา ผลลัพธ์ที่ตามมา คือผู้สอนก็จะขาดคุณภาพนั่นเอง"

อีกหนึ่งจุดสำคัญของข้อได้เปรียบในการเลือกเรียนเอกชน อาจารย์มองว่า ในแต่ละปีมหาวิทยาลัยเอกชนจะรับนักศึกษา ระดับปริญญาโท ในจำนวนไม่มาก หากเทียบกับมหาวิทยาลัยของรัฐบาล เรื่องคุณภาพและการดูแลเอาใจใส่ในการทำวิทยานิพนธ์ จึงเป็นสิ่งที่นักศึกษาจะได้รับมากกว่า และจะไม่รู้สึกโดดเดี่ยว นอกจากนี้ค่าเล่าเรียนของมหาวิทยาลัยเอกชนบางแห่ง ยังมีค่าใช้จ่ายที่ต่ำกว่ามหาวิทยาลัยของรัฐบาล

อีกหนึ่งปัญหาที่ ศศ.พรณราย กล่าวเอาไว้ คือปัญหาสมองไหลของอาชีพพยาบาล ซึ่งในภาพรวมระดับประชาคมอาเซียนยังพบปัญหาขาดแคลน ในฐานะที่กำกับดูแลหลักสูตรให้กับหนึ่งมหาวิทยาลัยที่มีการสอนหลักสูตรปริญญาโทให้กับภาควิชาพยาบาล มองว่า ไทยต้องพัฒนามหาบัณฑิตให้เทียบเท่าระดับอาเซียนก่อนเป็นอันดับแรก และเน้นคุณภาพของบัณฑิต ไม่เน้นปริมาณนักศึกษาที่จบ และเมื่อจบออกไปแล้วต้องกลับมาทำประโยชน์ให้กับสังคมมากกว่าตัวเอง นี่คือนโยบายที่มหาวิทยาลัยถ่ายทอดมอบให้ไป

สุดท้ายไม่ว่าจะเลือกเรียนมหาวิทยาลัยของรัฐบาล หรือเอกชน สิ่งหนึ่งที่ทุกคนมี นั่นคือความตั้งใจ บทสรุปของการเรียนจึงไม่ได้อยู่ที่หลักสูตร หรือไม่ได้อยู่กับตัวผู้สอนเป็นหลัก แต่ขึ้นอยู่กับความตั้งใจ และความทะเยอทะยานของแต่ละบุคคล หากคุณเริ่มต้นสละคำว่าขี้เกียจ มาสะกดคำว่ามุ่งมั่น พยายาม เพียงเท่านี้การคว่ำปริญญาโทมากอดคงไม่ใช่เรื่องไกลเกินเอื้อม

สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม

Email : pr@hcu.ac.th / Website : www.hcu.ac.th